

[Første næstformand]

Medlemmer af Folketinget Jytte Andersen (S), Bakholt (S), Ole Vagn Christensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Kaj Poulsen (S), Joanna Rønn (S) og Taanquist (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

(Lovforslag nr. L 236).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Jytte Andersen (S):**

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

(Lovforslag nr. L 236).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse:

Skovpolitisk redegørelse af 30/4 87.

(Redegørelse nr. R 22).

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Indledning

Skovpolitikken har især fire hovedformål:

- At sikre en øget produktion i skovbruget og træindustrien og mindre afhængighed af import.
- At sikre eksistensen af en privat skovsektor med lønsomme virksomheder.
- At øge skovens miljømæssige og friluftsmæssige værdier.
- At forbedre ressourceudnyttelsen og forøge rentabiliteten.

Træ er et af verdens vigtigste råstoffer og er – i modsætning til de fleste andre – en reproducerbar ressource. Træ og træprodukter er uundværlige i menneskets dagligdag, og skoven har stor betydning for menneskers trivsel og for den økologiske balance.

Danmark er nettoimportør af træ og træprodukter. En forøgelse af den danske produktion af træ vil på længere sigt have en positiv virkning på betalingsbalancen og en

positiv afledt virkning på beskæftigelsen i forarbejdningsindustrien.

Skovpolitikken må tage hensyn til de forskelligheder, der består mellem det private skovbrug og statsskovbruget, samtidig med at det positive samspil mellem den private sektor og statsskovbruget understøttes.

Skovens lange produktionstid og betydning for miljøet og landskabet gør det nødvendigt, at skovpolitikken har et langsigtet perspektiv. En skiftende skovpolitik giver usikkerhed om forudsætningerne for skovdriften og kan ændre grundlaget for generatørers skovopbygning.

I december 1986 afgav Landbrugsministeriets skovpolitiske udvalg betænkningen »En fremtidig skovpolitik«, og i marts 1987 fremlagde regeringen en redegørelse om en samlet strategi for de marginale jorder. På grundlag heraf og med henvisning til de senere års initiativer på skov- og naturområdet fremlægger regeringen hermed sit syn på vigtige elementer i den fremtidige skovpolitik.

*Den danske skovsektor**Skovarealet.*

Skovene – der helt overvejende er kultur-skove – udgør knap 500.000 ha svarende til 12 pct. af landets areal. Dette er en tredobling siden begyndelsen af 1800-tallet. Af skovarealet er en tredjedel i offentligt eje og to tredjedele i privat eje. Ca. 2/3 af det bevoxsede skovareal (ca. 270.000 ha) består af nåletræsbevoksninger med gran som dominerende træart. Af løvtræsarealet på 137.000 ha udgør bøg godt halvdelen. Bøgearealet er i dette århundrede faldet med næsten 25 pct., men en øget plantning af andre løvtræsarter har medført et næsten uændret løvtræsareal. De ubevoxsede arealer i skovene, f.eks. heder, enge, vandløb og lignende, udgør næsten 100.000 ha, og vigtige naturinteresser er knyttet til disse arealer, hvoraf godt halvdelen ligger i statsskovene.

Strukturforholdene.

Det danske skovbrug er karakteriseret ved et meget stort antal små skove. Godt 25.000 af landets knap 26.000 skove er mindre end 50 ha. Disse skove, der har en gennemsnitsstørrelse på kun 4,5 ha, udgør ca. 1/4 af landets skovareal.

Træforsyningen.

[Landbrugsministeren]

Hugsten i Danmark svinger en del fra år til år, dels på grund af stormfald, dels på grund af markedsmæssige forhold. Normalhugsten udgør godt 2 mill. m³ pr. år, hvoraf ca. 25 pct. er hugst i statsskovene. Den samlede hugst udgør dog kun mellem 1/4 og 1/3 af det danske forbrug af træ, og en stor del af forbruget må derfor dækkes ved import. Der er i overvejende grad tale om import af forarbejdet træ (herunder papir), og importværdien overstiger 10 mia. kr. om året.

Skovsektoren i samfundsökonomien.

Produktionsværdien i skovbruget udgør knap 1 mia. kr. årligt og i den primære sektor og forarbejdningssektoren tilsammen ca. 20 mia. kr., som dog i et vist omfang omfatter videreforarbejdning af importeret træ.

Det primære skovbrug beskæftiger ca. 5.000 personer, men skovbruget danner grundlaget for størstedelen af beskæftigelsen på ca. 30.000 personer i den øvrige skovsektor (træforarbejdende industri m.m.).

Størstedelen af leverancerne fra skovbruget går til videreforarbejdning i træindustrien, men samtidig har eksporten fra erhvervet været stigende. Der er en betydelig eksport til Norge og Sverige af småt dimensioneret nåltræ, som ikke kan sælges i Danmark, og eksporten af pyntegrønt og juletræer har været stigende. 2/3 af denne produktion eksporteres.

Leverancerne fra skovbruget er grundlag for en betydelig videreforarbejdning, idet de dækker den overvejende del af industriens råtræindkøb. Importen af råtræ er forholdsvis beskeden.

Ved driften af private skove tilsigtes primært et økonomisk udbytte. Driften er normalt underlagt privatøkonomiske forrentnings- og likviditetshensyn, herunder vekslende formueskatte- og arveafgiftsvilkår. Ved driften af statens skove kan der anlægges mere differentierede betragtninger. Gennem bl.a. finanslovsbevillingen er det muligt i højere grad at anlægge samfundsmæssige ressourcebetragtninger og forfølge langsigtede produktionsmål, bl.a. opbygning af vedmasereserver med en høj værdi.

Statsskovene har bl.a. fungeret som »træbanker« under de to verdenskrige og gør det stadig med mellemrum, f.eks. gennem hugst-stop og etablering af trælagre i forbindelse med stormfald.

Staten har i de sidste 100-200 år forestået store tilplantninger på heden med det primære formål at øge træproduktionen og de indenlandske træressourcer. Der har oftest været tale om nyttiggørelse af magre hedejorder og lignende.

Undertiden er statsplantager anlagt med naturbeskyttelses- og naturgenopretningsformål eller med henblik på friluftslivet. Det gælder f.eks. klitplantagerne i Vestjylland, Nordsjælland og på Bornholm samt f.eks. Vestscoven ved København.

For et mindre skovbrugserhverv som det danske, hvor den råtræforarbejdende træindustri i det væsentlige må basere aktiviteten på indenlandske forsyninger, er tilstedeværelsen af et offentligt skovbrug et vigtigt stabiliserende element.

Udviklingsperspektiver i skovbruget

Der er fortsat rige muligheder for – uden negative virkninger for skovenes øvrige værdier – at øge mængden og kvaliteten af skovenes træproduktion, forøge udnyttelsesgraden og forøge den samfundsmæssige værdi af den indenlandske videreforarbejdning. Der kan fremover høstes betydelige gevinster af det udvælgelses- og planteopædlingsarbejde, der allerede er gjort, og mere er i udsigt ved fortsat forskning og udvikling på dette felt. Den teknologiske udvikling på det maskintekniske og administrative område lover nye muligheder.

Det private skovbrugs interne organisation er inde i en rivende udvikling. Anvendelsen af eget forstligt personale afløses f.eks. i stigende grad af fremmed bistand. Erhvervet må i denne udvikling være opmærksom på placeringen af ansvaret for de langsigtede resultater af dispositionerne i skovdriften på økonomiske, skovdykningsmæssige og miljømæssige områder.

Skovarealet vil i fremtiden kunne øges gennem skovrejsning i egnede områder. På lang sigt vil man ad denne vej kunne opnå en tiltrængt øget indenlandsk træproduktion, og samtidig opnå en række gevinster for miljø og friluftsliv. Samfundets ønsker til skovenes flersidede funktion er under forandring, og betydningen af skovenes æstetiske værdi og værdien for benyttelsen til friluftsliv vil blive tillagt en større vægt.

[Landbrugsministeren]

Store områder i de europæiske skove lider under luftforureningens skadelige virkninger, og der er risiko for, at skaderne fremover vil tage til i omfang. Hidtil har der dog ikke vist sig væsentligt øgede problemer med sundheden i de danske skove. Der består usikkerhed om årsagerne til de svækkelser, der i dag findes på mindre arealer. Udviklingen omkring os nødvendiggør imidlertid, at skovtilstanden følges nøje, og ikke mindst luftforureningens mulige skadevirkninger holdes under observation.

Den danske træindustri er inde i en udvikling, hvor informationsteknologien tages i anvendelse for at gøre bearbejdningen fleksibel og tilpasse den efter råtræets kvalitetssegenskaber. Et fortsat udviklingsarbejde her åbner muligheder for en yderligere værdiforøgelse af dansk råtræ gennem forarbejdning her i landet, især hvis det kombineres med fortsat indsats for produktudvikling og markedsføring.

Produktionen af pyntegrønt og juletræer har fået en stigende betydning for økonomien i skovbruget. Hvis skovbruget skal fastholde denne udvikling og øge eksporten yderligere, ligger der en vigtig opgave både i markedsføringen og på det dyrkningsmæssige område, herunder i sortsvalget og i den intensive pleje af kulturerne. Også en videre forarbejdning af varen inden eksport kan komme på tale.

Elementer i den fremtidige skovpolitik

Den fremtidige skovpolitik må samordne erhvervets og det offentlige bestræbelser for at opfylde den fastlagte målsætning.

Det er regeringens opfattelse, at det offentlige i fornødent omfang må understøtte og regulere udviklingen navnlig på følgende interesseområder:

- Forøgelse af træproduktionen.
- Varetagelse af natur-, miljø- og rekreative hensyn i skovbruget.
- Forskning og uddannelse.

I. Forøgelse af træproduktionen.

En forøgelse af træproduktionen vil navnlig kunne ske gennem:

- Bedre udnyttelse af de eksisterende skove.
- Tilplantning af nye arealer.
- Valg af bedre egnet plantemateriale.

Bedre udnyttelse af de eksisterende skove.

En bedre udnyttelse af ressourcerne, især i de mindre skove, forudsætter, at den nødvendige faglige viden er til rådighed. Forstlig vejledning er derfor vigtig, og eksistensen af et velfungerende konsulentssystem er et centralt element i den offentlige indsats. Antallet af konsulenter på skovbrugsområdet er netop blevet forøget. Regeringen vil gennem omlægning og yderligere forøgelse af konsulentstøtten både til træproduktion og produktion af juletræer og pyntegrønt sikre en øget rådgivningsindsats på skovområdet. Der vil blive tale om en enstrengt ordning, inden for hvilken de forskellige konsulentorganisationer skal fungere under ensartede regler. Flexibiliteten og effektiviteten skal øges, bl.a. gennem et aktivitetsafhængigt tilskud.

Det er ligeledes regeringens ønske at forbedre og øge oplysningen og vejledningen til private skovejere om god skovdrift og om værdien af skovbrugets konsulentordninger og andre støtteforanstaltninger.

Driftsplanlægningen skal være et led i konsulentbistanden, og regeringen vil gennem tilskudsordningen søge at fremme anvendelsen af driftsplaner i skovbruget. Samtidig vil krav om driftsplaner kunne indgå som en betingelse for opnåelse af tilskud efter forskellige ordninger.

Strukturen i de danske skove er ikke driftsmæssigt hensigtsmæssig. Der er knyttet væsentlige værdier til kombinerede land- og skovbrugsejendomme, bl.a. på grund af en mere rationel udnyttelse af driftsledelse, arbejdskraft og maskinpark, men eksistensen af mange små skove vanskeliggør imidlertid en rationel skovdrift, og mange større skove har en uhensigtsmæssig arrondering.

Den nødvendige forbedring af skovenes struktur gennem bedre arrondering og samling af mindre skovarealer i større driftsenheder vanskeliggøres imidlertid af administrativ praksis efter landbrugsloven og by- og landzoneloven.

Regeringen finder derfor, at en mere fleksibel praksis, der – ud fra hensynet til skovenes produktionsforhold og miljøværdier – åbner mulighed for skabelsen af mere rationelle driftsenheder, vil være en vigtig forudsætning for en bedre udnyttelse af de eksisterende skove.

Gennem den eksisterende skovstøtte lov ydes tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i private

[Landbrugsministeren]

skove. Loven finder dog kun anvendelse i skove på under 50 ha. Regeringen agter at afsætte yderligere midler til en forbedring af skovtilstanden og produktionen. Den vil endvidere fremsætte forslag til en revision af loven, bl.a. med henblik på ændring af 50 ha-grænsen.

Løvtræsarealet i de danske skove påkalder sig speciel interesse såvel fra en produktionsmæssig, en kulturhistorisk og en naturvidenskabelig som fra en rekreativ synsvinkel. Løvtræsarealet bør sikres fremover, og samtidig må specielt bøgearealets tilbagegang bremses. Dette element indgår bl.a. i forberedelsen af den nye skovlov.

Regeringen er opmærksom på, at beskatningen ved generationsskifte i skovbruget kan give problemer med opretholdelse af skovtilstanden og medføre forringelse af skovstrukturen. Disse problemer behandles i Generations-skifteudvalget, og regeringen afventer dette udvalgs betænkning og vil herefter ligesom på det øvrige jordbrugsområde tage stilling til, hvilke initiativer der skal tages.

Nye skove.

Skovarealet øges i dag med mellem 1.000 og 2.000 ha pr. år. Der er i hovedsagen tale om småplantninger samt juletræs- og pyntegrøntplantninger i privat regi. Bl.a. på grund af udviklingen inden for jordbrugerhvervet er der grund til at forvente en øget tilplantning i de kommende år.

Regeringen vil – som anført i redegørelsen om en samlet strategi på marginaljordsområdet – forøge skovplantningen væsentligt. Det skal ske ved fremme af den private tilplantning, bl.a. ved tilskyndelse til den enkelte landmand og gennem offentlig skovrejsning. Det kan gøre justeringer i landbrugslovgivningen, etableringen af offentlige støtteordninger og arealerhvervelser nødvendige.

Inden for de særlige skovtilplantningsområder, der skal udpeges i regionplanlægningen, vil der blive fastlagt generelle retningslinier for tilplantning.

Herudover vil det inden for tilplantningsområderne kunne overvejes – gennem lempelser af landbrugslovens erhvervsbestemmelser og en fleksibel tilrettelæggelse af landbrugspligtsadministrationen – at tilvejebringe mulighed for, at tilplantningsegne arealer på visse betingelser kan erhverves

med henblik på skovdrift af en bredere kreds af erhververe end efter den gældende landbrugslov.

Gennem en justering af jordfordelingsreglerne og af arealerhvervelses- og afhændelsespolitikken i Jordfondens regi samt gennem en skovrejsningspolitik vil det offentlige kunne medvirke til etablering af hensigtsmæssige nye driftsenheder, herunder etablering af større samlede skovarealer og en bedre arrondering af de eksisterende skove.

Regeringen anser det for nødvendigt i et vist omfang at understøtte den ønskede udvikling i retning af øget tilplantning gennem selektive støtteordninger.

Som et første skridt i denne retning agter regeringen at fastlægge de fornødne gennemførelsesbestemmelser vedrørende den støtte til tilplantning m.v. på landbrugsejendomme, der er hjemlet i loven om støtte til forbedring af strukturen og effektiviteten i jordbruget (forbedringsloven).

Da denne lov indeholder begrænsninger med hensyn til kredsen af tilskudsberettigede og størrelsen af den støtteberettigede investering, vil det være nødvendigt at supplere forbedringslovens støtteordning med en national støtteordning.

Det vil endelig være nødvendigt i dansk lovgivning at indarbejde de foranstaltninger i EFs sociostrukturelle politik, der åbner mulighed for at kombinere ekstensiveringsordningen med tilplantning.

Det er regeringens opfattelse, at de almindelige regler, der regulerer privates tilplantningsadgang, ikke kræver ændringer. Inden for de i lovgivningen fastsatte grænser og med respekt af de afgrænsninger, der måtte blive truffet for konkrete arealer, kan private herefter tilplante som hidtil.

En udvidelse af køberkredsen gennem ændrede rammer i landbrugsloven og offentlig støtte til tilplantning forudsætter, at arealerhvervelsen og tilplantningsaktiviteten sker inden for områder, der efter en afvejning af interesserne i det åbne land i den sammenfattende fysiske planlægning er udpeget som tilplantningsområder.

Som foran anført er det af betydning, at egentlige driftsplaner finder udbredelse i skovbruget. Ved udformningen af kommende ordninger vedrørende tilplantningsstøtte bør etableringen af en godkendt driftsplan for skovarealet derfor indgå blandt vilkårene for

[Landbrugsministeren]

støtten. Det vil endvidere være nødvendigt at sikre, at kravet om en langsigtet og stabil skovdrift opfyldes, og at der etableres hensigtsmæssige driftsenheder.

Ønsket om en udvidelse af skovarealet og en forøgelse af træproduktionen på længere sigt vil kunne imødekommes gennem de foreslåede foranstaltninger. Hvor skovtilplantning først og fremmest ønskes gennemført af miljømæssige eller rekreative hensyn og skovdrift derfor ofte vil være privatøkonomisk urentabel, vil offentlig skovrejsning formentlig være den eneste løsning.

Plantematerialet.

Ved omhyggelig udvælgelse og forædling af plantematerialet kan i mange tilfælde opnås en betydelig produktionsgevinst – på lang sigt på mere end 25 pct.

Der må derfor ved tilplantning lægges vægt på kun at anvende plantemateriale, der gennem forsøg og praksis har vist sig velegnet på den givne lokalitet med hensyn til sundhed, produktion, stabilitet m.v.

Hvis højtydende og i øvrigt velegnet plantemateriale på kort sigt skal fremskaffes i tilstrækkeligt omfang, er en øget indsats med henblik på anvendelsen af vegetativ formering og udvikling af nye bioteknologiske metoder nødvendig som supplement til forsyningen med udvalgte frø fra frøplantager og kårede frøavlsbevoksninger.

II. Varetagelsen af natur-, miljø- og rekreative hensyn i skovbruget.

Regeringen lægger stor vægt på, at skovens produktion er flersidet og ikke blot omfatter træ og træprodukter, men også omfatter en bred vifte af natur-, miljø- og fritidsgoder. Skovene spiller en stor rolle for dyre- og plantelivet, de medvirker til skabelsen af et varieret landskabsbillede, de er i mange tilfælde anlagt med naturbeskyttelses- eller genopretningsformål, og de danner rammen om forskellige former for friluftsliv. Skovens flersidede produktion bør understøttes og fremmes.

Disse hensyn vil i meget vidt omfang kunne varetages, uden at skovdriftens lønsomhed påvirkes. Oplysning om natur-, miljø- og rekreative hensyn bør integreres i det forstlige rådgivningsarbejde, der udøves gennem konsulentvæsenet og skovtilsynet. Det er endvidere hensigten at udforme de foreslåede støt-

teordninger på en sådan måde, at varetagelsen af den flersidede produktion kan fremmes i forbindelse med kommende tilplantninger, samtidig med at skovstøtteleven, der hjemler tilskud til produktions- og miljøfremmende foranstaltninger, styrkes.

Ikke mindst statsskovene har stor betydning for den flersidede produktion. De er ofte anlagt med andre formål end de private skove, og gennem passende forskrifter for driften af statsskovene kan varetagelsen af natur-, miljø- og rekreative hensyn sikres på en direkte og effektiv måde.

Ved den igangsatte skovlovsrevision vil der blive udarbejdet en formålsbestemmelse, som vil præcisere såvel hensynene til træproduktionsmål som hensynene til skovens landskabelige, natur- og kulturhistoriske, friluftsmæssige og miljømæssige værdier.

III. Forskning og uddannelse.

De skovbrugsfaglige forsknings- og uddannelsesinstitutioner er små, og de råder kun over begrænsede ressourcer. Der er derfor et stort behov for gennem koordinering og samarbejde mellem danske institutioner og med udenlandske institutioner at sikre den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne.

Dette behov understreges af institutionernes brede forskningsområder og forholdsvis få videnskabelige medarbejdere, der gør det vanskeligt at opretholde kreative forskningsmiljøer. Hertil kommer, at netop forskningssektorernes begrænsede størrelse medfører en begrænset mobilitet i personalet mellem institutionerne og vanskeliggør rekrutteringen af forskere.

Det er regeringens hensigt at gennemføre en vurdering af den danske skovforsknings-situation med henblik på at opnå den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne og på en mere udbredt anvendelse af målrettede forskningsprogrammer, således som det også kendes fra f.eks. landbrugsforskningen.

Den hastige udvikling i viden, teknik og arbejdsmetoder stiller stadig større krav til uddannelserne og til effektive efter- og videreuddannelser inden for specifikke emneområder. Den hidtidige aktivitet inden for skovbruget har været spredt. Regeringen vil derfor tage initiativ til en bedre koordinering og et øget samarbejde om efter- og videreuddannelses tilbud inden for skovsektoren.

[Landbrugsministeren]

Skovbruget i EF-sammenhæng

Kommissionen er i 1986 fremkommet med et oplæg til diskussion vedrørende områder inden for skovpolitikken, hvor en fælles indsats efter Kommissionens opfattelse vil være en fordel. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at oplægget er for ambitiøst og udgiftskrævende, men regeringen kan gå ind for, at der inden for nøjere afgrænsede emneområder (»skovhandlingsprogrammer«) på fællesskabsniveau etableres et nærmere samarbejde. Disse områder kunne f.eks. være: Udvidelse af skovarealet, forbedring af eksisterende skove og beskyttelse af skovene mod luftforurening.

Endvidere kan der på forsknings- og undersøgelsesområdet være fordele ved et udvidet samarbejde.

Afsluttende bemærkninger

Med fremlæggelsen af denne skovpolitiske redegørelse har regeringen lagt op til en konstruktiv debat om det private og det offentlige skovbrugs situation.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. (Sammenlægning af de statslige bevillinger til beskæftigelsesprojekter og løntilskud, anvendelse af det kommunale pligtbeløb m.v.).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 14/1 87. Første behandling 23/1 87. Betænkning (omtrykt) 24/4 87. Anden behandling 28/4 87. Tillægsbetænkning 28/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Socialdemokratiet har formuleret et betænkingsbidrag til tillægsbetænkningen til dette lovforslag, som nogle måske vil finde er for hårdt i ordvalget. Der er imidlertid gode grunde til dette, først og fremmest ju-

stitsministerens provokation i Jyllands-Posten for nogen tid siden, hvor han tillagde den tidligere, socialdemokratiske regering fra 1982 skylden for ungdomskriminaliteten i 1986. Det er simpelt hen for groft. Derfor har vi måttet forklare, hvilken ungdomspolitik den nuværende regering har ført, og hvordan den har afskaffet det ene initiativ efter det andet og ladet hånt om de dårligst stillede og svageste unge. Vi har også set, når det gælder kommunernes indsats, at den borgerlige regering gentagne gange har forsøgt at afskaffe deres pligt til at afsætte midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Kun et flertal ...

Første næstformand (Knud Østergaard):

Medlemmernes tilstedeværelse i salen giver alt for meget uro.

Ole Vagn Christensen (S):

Kun et flertal uden om regeringen har sikret denne indsats og tvunget regeringen til at tage sagen op.

Vi har i vores betænkingsbidrag også peget på nogle væsentlige principper for den fremtidige indsats. De er mere vidtgående end i vort eget beslutningsforslag nr. B 9, men det havde regeringen jo kun hånligt bemærkninger til.

Vi venter nu på at se udspillet fra arbejdsministeren til sikring af en fortsat aktiv indsats for hele ungdommen, ikke kun for den bedst stillede del, for den klarer sig endda.

Vi har også undret os over, hvorfor vi skulle vente så længe på et udspil fra ministeren, men det har vi jo nu fået forklaringen på. Vi kan godt forstå, hvorfor arbejdsministeren har haft så travlt. Han har jo skullet lave skattefinansierede direktørordninger, som kunne fratage lønmodtagerne deres reelle medbestemmelse.

Med disse ord og med håbet om, at arbejdsministeren lever op til det, han har sagt: at han i løbet af 2-3 uger vil komme med et forslag til Folketinget, skal jeg meddele, at Socialdemokratiet agter at stemme for det lovforslag, vi her behandler.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg synes i og for sig ikke, at Socialdemokratiet bør undskylde, at det stemmer for forslaget, selv efter de hårde ord i betænk-